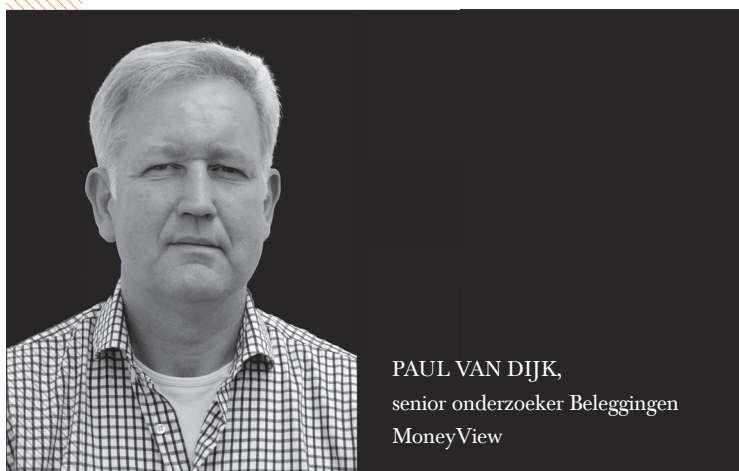

NIET MAKKELIJKER, WEL EERLIJKER

Op Prinsjesdag ontvouwt minister Dijsselbloem de financiële plannen van het kabinet, met daarin een wijzigingsvoorstel voor de box 3-heffing.

De Wet IB 2001 veronderstelt een rendement van 4 procent over het positieve saldo van bezittingen en schulden, voor zover die niet al in box 1 of 2 zijn belast. Dit forfaitaire rendement wordt belast tegen een vast tarief van 30 procent, wat leidt dus tot een box 3-heffing van 1,2 procent. De wetgever gaat uit van het bezit van meer dan één bank- en/of spaarrekening per huishouden, dus meer tegoeden. Daarbij wordt het bezit van beleggingen aanmerkelijk geacht naarmate het inkomen stijgt. Destijds lag het rendement op 10-jarige staatsleningen én het 10-jaars gemiddelde rendement op de AEX-index op of boven de 4 procent. Nu dit percentage al jaren niet meer haalbaar is, wordt de roep om aanpassing van de wet steeds luider.

Het merendeel van de huishoudens heeft een vermogen onder de belastingvrije voet (21.330 euro per fiscale partner) en betaalt helemaal geen box 3-heffing. Maar vermogende huishoudens met een direct opvraagbare spaarrekening kregen jaarlijks gemiddeld 2,4 procent (periode 2003-2015) bijgeschreven. Beleggers in de AEX-index behaalden in de jaren 2005-2014 een jaarlijks gemiddeld rendement van slechts 2 procent. Maar de fiscus slaat hen wel aan tegen 4 procent.

PAUL VAN DIJK,
senior onderzoeker Beleggingen
MoneyView

**“DIJSSELBLOEM HEEFT NU
TIJD OM EEN BINNENLANDS
STUKJE ONRECHT RECHT TE
ZETTEN”**

Laten we eens dromen over een nieuw model, met meer onderscheid tussen sparen (beperkt risico met dito opbrengst) en beleggen (groter risico met grotere kans op rendement). Mijn voorstel is het belastbare deel van het vermogen dat uit *spaartegoeden* bestaat, te belasten op grond van een glijdend percentage dat berekend wordt op basis van het 10-jaars voortschrijdend gemiddelde van lange termijn deposito's (LTD) met een duur van 1 jaar of van direct opvraagbare spaarrekeningen (DOS) van een saldo van 50.000 euro. Grote (jaarlijkse) schommelingen worden glad gestreken. Voor de vier laatste voortschrijdende perioden van 10 jaar ligt het rendement tussen 2,8 en 2,5 procent voor LTD en 2,7 tot 2,3 procent voor DOS.

Het belastbare deel van het *belegde* vermogen kan berekend worden in twee stappen. Stap 1 is berekening van het 10-jaars voortschrijdend gemiddelde van de jaarlijkse rendementen op de AEX-index. Voor de zes laatste perioden van 10 jaar bewegen de gemiddelden zich tussen -1,6 (2001-2010) en +5,3 procent (2005-2014). Die uitkomsten zijn te volatiel om als fictief rendement te worden ingezet. Maar dat kan als volgt opgelost worden. Bereken het voortschrijdende gemiddelde van de reeksen voortschrijdend gemiddelden, zoals berekend in stap 1. Die uitkomsten zijn beduidend minder beweeglijk: 6,2 (1991-2000 t/m 2001-2010) en 2,1 procent (1996-2005 t/m 2006-juni 2015).

Met een dergelijke input kan de wetgever jaarlijks een forfaitaire heffing vaststellen op basis van meer realistische rendementen. We maken het dus niet makkelijker, wel eerlijker. Dat moet PvdA-minister Dijsselbloem toch aanspreken. Nu de Griekse crisis bezworen is, heeft hij vast tijd dit binnenlandse stukje onrecht recht te zetten. ««

Reacties op deze rubriek zijn welkom op support@moneyview.nl